Написав Артемук Мирослава
Вівторок, 19 травня 2026, 07:32

Якщо захочеш зараз щось зробити,
Стомившись від Господнього мовчання,
То спробуй, друже, в час той пригадати
Події ,що записані в Писа́нні.

Давай почнемо ми із Авраама,
А правильніше буде навіть з Сари,
Стомившись, від Господнього мовчання
Зробила крок, який її позбавив,

Споко́ю, миру, радості і щастя,
Й не лиш її, а також й Авраама,
Бо в час коли несла Агар нещастя,
Він з Ізмаїлом, їх у шлях відправив.

Що сталось потім, всі це добре знають,
І хто потомки ,нині, Ізмаїла...
А все тому, що Сара власноручно
Змінити щось в житті своїм хотіла.

Візьмемо далі мужа Аарона.
Він із Мойсеєм вів народ Ізраїль,
Він бачив, як Бог знищив фараона...
Та все ж ,тільця із золота ,поставив.

Чому все так ?Тому, що він - злякався.
Народ повстав: "Немає вже Мойсея".
Ніхто із них його не дочекався,
Закривши цим благословінню двері.

Як наслідок ,Мойсей розбив скрижалі,
І знову 40 днів був на Сінаї...
Зневірившись, у Господа мовчанні
Вони хотіли щось змінити са́мі.

Ще цар Саул...перед народом військо...
А Самуїла досі ще немає...
Мовчить Господь... здавалося б, ще трішки
І ворог нападе, й їх подолає...

В свій час, Бог дав, йому чітку вказівку
Чекати там пророка Самуїла,
Принести жертву і рука Господня
Дала б для перемоги Свою силу.

Та він зробив... Не так... Він не послухав...

Злякався він, що ворогів багато...
Господь мовчить... і це найгірша мука...
Господь мовчить... Й Саул йде помилятись...

Не витримав він тиску і зламався...
Й як наслідок, Господь його відкинув...
Не Самуїла він не дочекався,
Він Бога У хвилини ті покинув.

Цих всіх людей ,ми можемо зрозуміти:
У всіх в них був у серці страх великий...
Бо час ішов ...і Бог не спішив робити...
Бо час ішов... А треба щось робити.

А дні ідуть... хвилини пролітають...
Господь мовчить й висить в повітрі все...
Думки у розум ворог посилає,
Картини різні, в розум нам несе.

І ми уже готові са́мі бігти,
І справи всі у руки свої брати...
Та Бог бажає всіх нас зупинити,
Щоб істину просту нам нагадати,

Що Він усе на світі контролює,
Й на все у Нього є свій певний час,
Якщо й мовчить ,то всеодно Він чує,
До дива Він готує усіх нас.

Як батько Він готує дітям їсти:
А діти плачуть: "Тату, я не бачу!"
А їм потрібно просто тихо сісти,
Й довіритись, поки готує тато.

Готує Він. А ти цього не бачиш,
І називаєш це його мовчанням,
Кричиш, боїшся, сильно й гірко плачеш,
І здається все ,для тебе ,покаранням.

Та ти довірся, і чекай в смирінні,
І не роби помúлок відчайдушно...
Чекай Його ...чекай Його в терпінні...
Йому віддавши своє серце й душу.

Й Якщо захочеш, ЗАРАЗ щось зробити,
СТОМИВШИСЬ ВІД ГОСПОДНЬОГО МОВЧАННЯ,

То спробуй, друже, знову пригадати
Події ці... записані в писанні.

І пам'ятай:Господнєє мовчання,
Насправді дива є приготуванням.
Амінь.
18.05.2026р.
Артемук Мирослава